

Đêm Đông Đà Lạt Khai Hội Tình Xuân Chiều...

Noel xia anh nhé
Khi hãy còn yêu nhau
Nhà thơ nhớ i cu i ph
Thập thoán sau ngàn dẫu
Anh ch em đi l
Chung dưng l i nguy n c u...
Mimosa mimosa bng n
Đp nh tình ban đ u(*)

Đêm Noel khai sinh Mùa i v i tu i xuân hng ph i ph i rót m t vàng t thnh không xu ng lòng ph n hoa mùa đông. Gió cu i đông l ng l ng th i v làn h i bu t giá têng i. B u tr i t đ m s ng đêm. M t Noel tuy t v i ng t ngào ngâ ng t, đ y h ng v tình yêu mi n núi. T ng h i chuông dài ngân nga gi a đ nh đ i, qua các s n d c, các khe thung: ti ng chuông m ng vui réo g i, hoan h reo vang cùng th nhn đón chào ngày Chúa giáng tr n. M t đêm h i l ch s Chúa Giáng Sinh 24 tháng 12: là đêm l nh l o bu t giá h nh phúc r t mùa xuân.

M i ch t b ng t nh gi c ng n ng say. Sau mùa thu héo úa, rồi mùa đông bu t giá g n tàn. Lòng cô em xôn xao, th nh tho ng gió th i qua mát r i, đ làm cho da ng i con gái x l nh càng thêm th m h ng, đ y đ ng t ng thoán nh đ m say, v n v ng, ng t ngào mãi không r i qua ti ng t lòng di u rung ngân trên m i phím loan.

Đôi ánh đèn vàng vọt đổu ph, hàng cây tụi m, các mái nhà dũi thp trên cao chênh vênh bên sườn đũi thoải tho, ch y dài xu ng thung lũng âm u có ánh đèn m nh t chi u ra, t o thành nhi u đóm sáng b t đ ng, l p s ng mù dày bao b c c vòm tr i. Văng v ng đầu đây t ng lao xao cũi nói n ào, thoáng ch c đ n nhanh. Nhi u t p nam n t p n p ra ph đêm đi đ l . Trên các n o đ ng l n trong thành ph , ngũi đi k l i đông vô số k . H khoác b cánh r c r , áo l nh khăn quàng, găng tay, mũ len, đ mũi màu s c. Ph ph ng t ng b ng r n rã hoan ca khác h n ngày đ u đông x l nh. Ngũi ngũi vui v cũi đùa, chuy n trò riu rít, đi l i ngũi c xuôi, chen l n nhau trên đ i l . Không chi c xe nào qua l t gi a r ng ngũi đông nh k n.

trong nhà: Toàn, Th nh, Trình đang loay hoay trang hoàng cây thông cao quá, đ t đ ng tr n nhà b cong h n l i, B o ph i c a b t m t đ o n dài. Sau đó các cháu móc đ y dây kim tuy n, ngôi sao, qu c u đ màu s c, thi p Noel, thiên th n, ông già Noel, giăng nhi u đèn màu ch p t t. Dũi g c thông có nh ng gói quà nho nh , xinh xinh, gói bánh, k o, đ ch i linh tinh... Nh c giáng sinh tr i lên t ng b ng nh n nh p, hoan h vui v trong căn nhà m áp. Ti ng cũi con cháu vang kh p n i. Ngôi nhà Mũi bây gi vui nh m h i. Sau nhà ngang: ch Khánh, bà b p đang chiên xào n u n ng các món ăn th m ph c. H chu n b s n sàng m i th , lát n a đi l v là gia đình ăn réveillon. Ăn c m t i xong, Mũi quét đ n, lau chùi nhà c a s ch s t m t t, i áo qu n cho gia đình đê chu n b đi l . Mai v a lau b i trên các k sách, nàg nói:
- H i chi u, có anh Phú, L , Tài, Vinh, đ n nhà m i ch em mình, mũi gi rũi lên Couvent xem l , ch Nhà Th L n đông l m! R i v nhà h ăn réveillon, m party... Em ch a k p nói gì, thì anh Nam đ n.

Ng c nhiên, Mũi ng ng i áo, ng ng nhìn em, h i:

- Anh Nam g p Phú? H nói chuy n vui v há?

- Coi ch ng cháy áo, "táp pi" em t i t p à? H chào h i nhau, vui v c làng.

H i chi u Mũi b t ng th y Nam ngoài ph , lòng Mũi đã r n ràng, xao xuy n, m ng r . V nhà Mũi đ u kín ni m vui, v nh ch a bi t gì. Các cháu mu n Mũi có chút b t ng thú v , nên chúng cũng không nói chàng t Sài Gòn đã lên Đà Lạt. Tâm tr ng Mũi lúc này th t k , v a m ng v a lo, b i h i, qu t quay v i n i mong ch . Nghe cô em v a nói, lòng nàg nao nao, bấn khoăn. Lãng m n không? Nh c đ n Nam, Mũi quên h t m i s , tũi vui nét mắ t ngay, m i th đ p sang m t bên. Khi tình yêu đ n có khác gì cây khô g p m a thu n gió hòa tr nên xanh t t. Mu n s m g p ngũi yêu, nàg nôn nao, vui m ng, th p th m, không yên n ấy mà.

- Ch cũng đi l v i các anh kia ch ?

- Đi sao điếc!
- Đón nhà Phú xí, rồi chị về đi về anh Nam. Không có chị, chị vui.
- Đón rồi. Em không chuồn bỏ gặp người yêu sao?

Mai cười hỉ hỉ, nàng mặc sườn áo dài màu xanh nhạt, đi m cánh hoa vàng như rải rác trên tà, quàng chiếc manto đen. Khi có "b", vẫn đi ăn mặc trẻ nên còn thi thoảng với Mai, quần áo tuy lèng xèng giởn d, nhưng thoải mái. Nàng nghĩ: Dù sao nên "giữ gìn" một tí, đi n một tí, xu nh xoàng quá coi cũng một một buổi của. "Quen số d, là số áo quần" mà!

Mọi người đi lên, đi xuống, con đường mới, năm bảy l, chị đón, ngắm trông Nam kinh ngạc. Ruột nóng như lửa đốt. Mọi ánh đèn vàng vọt đều phố, hàng cây tối m, bãi quỳ cánh lá xòe to nham nhám, thắp thoáng nhũu bông hoa màu ngh, nhũy nâu nhốt cánh trông vui m, chúng nép mình dưới chân vách đá. Các mái nhà dưới th, trên cao, chênh vênh bên sườn đi thoải mái, chũy dài xuống thung lũng âm u, có ánh đèn nhỏ nhốt chiếu ra, tạo thành nhũu đóm sáng bắt mắt, lớp sương mù dày bao bọc cả vòm trời. Cuộc sân sau trường k thuở Lasan, bãi khe như ăn xuống phía dưới, khe m ng nước chảy một bên dưới. Thnh thoáng vài hòn đất, đá, lẫn trên khe cao rải xuống. Một tiếng "bom" khô khan to và nh lũng.

Mọi người nhìn về phía đó dăm dăm, hình như có tiếng ai nói gì trong bóng tối, rồi ánh đèn dưới ng không d, Ai nói gì vậy! Văng vng đâu đây, tiếng lao xao của nói ào, thoáng chốc đi nhanh. Tập nam nh tập nh ra phố đêm. Đi d. Coi vậy nàng nhác gan ghê! Có cái gì khiến Mọi người nhìn ra dưới đi Yersin? Năm ba cây anh đào hoa nở rải cánh hoa mong manh, o, trên cành tr tr lá. Đi thông rì rào trò chuyện dưới thung lũng, khu đất nhà ông Nguyễn Đ r ng mệnh mông, thì có gì để nàng phải dăm dăm nhìn về hướng đó, lòng thắp th m b n ch n âu lo quá đi?

Chiếc taxi ngừng lại ở dưới; Nam bước xuống, chàng mặc bộ veston mùa đông màu đen, cà vạt màu nâu non ôm kín cổ áo s mi vàng nhạt, áo pardessus màu kem vạt trên vai như khách l hành ngày xa mới gặp, Nam mang đôi giày da thoi trang cùng màu với bộ veste. Mọi người nhìn rồi, rồi bước về phía Nam. Mọi người chờ đợi khi Nam nhìn thấy Mọi người, anh âu yếm trao nàng một cái nhìn th m, Nam nhìn tình em yêu bằng cách chàng tìm bàn tay Mọi người trong bóng tối, ánh mắt tha thiết nhìn n h n. Nam nắm tay Mọi người đi xuống dưới. Nàng líu lo:
- Sao anh không viết thư, báo tin trường. Em đi đón?

Nam im lặng ngắm đĩa Mâm xôi quyên album, hộp bánh, quyên "Trau Dúi Ý Chí" của Claude Maillard, một hộp nhỏ nhỏ bao giấy kính vàng, cọt nọt hộp ng (quà gia đình các anh chị, các cháu, thì Nam đã đem đến hộp巧克力).

- Anh lên đây hộp nào vậy. Nam?

Chàng siết chặt tay nàng, khẽ thò dài, Nam không nói: Múc cho Mâm xôi riu rít hộp chụyên, anh chị cọt cọt siết chặt tay Mâm xôi im lặng. Đứng lúi cúi ánh đèn, nàng giết tay ra khỏi tay Nam, ngẩng lên, hỏi:

- Giỏi em à, hộp anh?

- Mâm xôi đi đâu, sáng sớm đến tìm tôi mua vậy em?

- À, em đi xuống Cầu Đốt với mua nhớt bún, làm chụyên tào lao, ngu ngốc. Anh lên đây, em rút mua, anh à.

- Bít có "hộp", thì anh hộp thêm lúi cúi Sài Gòn lên Đà Lạt để Noel đầu tiên của chúng mình đâu. Mâm xôi có vài chàng trồng cây si, cây mận. Thì... nhớt gì đến anh, mà mua vui hé. Các bún ấy đã chớt em suốt buổi巧克力 đó.

- Tôi hộp quý mua của nhà. Chộp riêng ai. Không vì ai, anh chị!

- Chớt a chớt à. Hai ngườitôi tiếp tục đi xuống con dốc nhà:

- Anh thớt Nghi "là bà con xa xa" của em đã đến đây.

- . . .

- A! không bà con sao? Vậy không lúi... hộp là "bún yêu" của chớt Hớt?

- Mua mai gì ác thớt? Em yêu anh nhớt mà.

Cơm đến ng trớt câu nói bớt ngớt, Nam nhớt tình em yêu bớt ng cách chàng tìm bàn tay Mâm xôi trong bóng tối, ánh mặt trời thớt nớt ng nản hộp n. Nam không nớt trớt chớt nàng, sớm Mâm xôi hộp n dớt, thì mua vui. Hộp buông tay nhau khi đến ng trên thớt m. Chàng, Mâm xôi, cùng các cháu đi lúi đêm Noel. Hộp đi trong lòng phố giá băng buớt lúi nh, mang trong lòng niềm hoan yêu dớt, vui với hộp nh phúc, bình an, tuyết với nhớt. Thớt nh thoớt ng gió thớt qua mát rớt, để làm cho da ngườitôi con gái xớt lúi nh càng thêm thớt m hộp ng. Noel khai sinh tuốt xuân hộp ng phố phố rót mua vàng thớt thỉnh không xuống: lòng phố nớt hoa mùa đông trên dớt nh dớt mù mua sắm ng mua và trong cánh dớt ng thớt ng yêu của Nam và Mâm xôi.

Một Noel tuyết với ngớt ngào ngớt ngớt, đớt y hộp ng với tình yêu miớt núi. Tôi ng hộp chuông dài ngân nga giớt a dớt nh dớt, qua các sớt n dớt, các khe thung tiớt ng chuông mua vui réo giớt, hoan hộp reo vang cùng thớt nhân đón chào ngày Chúa giáng trớt n. Có hai vì sao sáng nhớt thân ái quớt giớt bên nhau trò chụyên trên bún Ngân Hà. Vành trăng khuyết lúi lúi ng, nhớt chớt c thuyết n con trôi

giữa các tầng mây. Noel là một lễ Giáng Sinh tuy rất diu, nhưng phúc nhứt của đời cô gái mới sáu tuổi ở xóm làng. Và, có lẽ là một Noel thật đẹp, thú vị nhất của một chàng trai mới chín tuổi. Lòng Nam và Mẹ tôi xôn xao đầy đong, hoan vui không thể tả. Tay trong tay tình nồng trong một biển trao đổi, đôi mái đầu xanh xóm làng, cùng dờn bước bên nhau quanh khu trường học.

Các cháu vào hội trường xem học sinh trường trình diễn văn nghệ. Trinken làm tranh ảnh. Bích báo. Tủn san. Máng cơm. Hai anh chị ngồi ngoài băng ghế đá, chăm nhìn hoa trổ cửa nhà thờ Dòng, chàng lý trong túi áo veste ra hộp sơn mài nhũ, có sợi dây chuyền vàng 18k, một chiếc **N M**

Anh đeo sợi dây chuyền vào cổ Mẹ tôi, âu yếm nói:

- Kìa niếm dù bé nhỏ, vẫn có giá trị với hạnh phúc một đời. Ta cảm ơn Chúa cho chúng mình gặp nhau, yêu nhau.
- Đẹp phải.

Vượt lên tóc buông dài trên vai Mẹ tôi:

- Mái tóc em dài, anh rất thích, đừng cắt ngắn nhé.
- Anh khen quá, em biết rồi, chờ tã.
- Ờ kìa! Ai khen em mà biết rồi. Mẹ cứ chờ a!
- À há. Chi mà dầy dầy rã rã. Anh là khách lạ hành, dù đi tã lạnh chim vẫn chĩa đầu. Rồi chớ quên hoa đô hội cũ sẽ gọi anh quay về thôi. Có gì mà không biết rồi em chờ.
- Phụng hoàng đã gãy cánh trên đôi vai này rồi.

Vẫn trên vai Mẹ tôi, Nam nói lời dịu ngọt, nâng niu lên tóc dài xoa bên má và đưa lên môi hôn. Mẹ tôi cảm nhận làn môi, đầu nghiêng hẳn lên vai chàng. Hội thơ Nam cảm nhận, phụng nhũ vào mái tóc Mẹ tôi như làn hội sẽ ngọt nhứt nhứt mà cảm áp. Ngón tay thơ sinh trường treo móm móm truy cập qua làn tóc mượt xoa trên vai Mẹ tôi cảm giác ấm thơm, lâng lâng ngọt ngào để chi u. Nam biết, nếu anh cúi xuống đưa lên môi Mẹ tôi hôn đầu tiên, có thể nàng không phụng đời; Nam đưa mình trong hạnh phúc bất tận, ngây ngọt niềm vui dạt dào. Nam nâng niu, trân trọng mọi tình nên thơ, hôn nhiên như hốt cánh trong đôi trái tim chân thật.

Tiếng chuông báo hiệu nửa đêm, ngân dài giữa vùng núi đời trùng điệp chập chùng. Bên sẽ ngọt mù trường xóa. Hai người đi nhau vào giấc đời xem rồi. Nam dâng cuộc đời, tình yêu này và trường lai cho Chúa Hải Đông gìn giữ. Nam về nhà chị Khánh ăn mừng rồi, không khí gia đình ấm cúng, thân mật. Ba giờ khuya, chàng thầy giáo Mẹ tôi đi về nhà Tủn ở cuối đường Hoàng

Đi u. Chàng sẽ không bao giờ quên kỷ niệm vàng son mờ nhạt yêu nhau, không thể nào quên... dù mai đây thời gian trôi chảy mãi, đời mình trôi đi trong hai chúng ta xa cách, phai mờ đi. Cuộc tình yêu này vẫn sống mãi trong tim mình, trong từng khoảnh khắc đời mình.

Mình Nam đi trên lòng phố vắng, hồi lâu chàng còn nghe rõ tiếng gót giày cô đơn thong thả gõ lóc cóc lép lép trên mặt nhựa đã thấm sương mù, giống như Nam đang đi trên dòng thác vữa trắng thêm lớp men tĩnh. Sương rơi lấp lánh trên cành, hạt sương đọng trên long lanh nháng nháng, sương đọng trên lá rung rinh dưới ánh trăng nhợt nhòa. Sương phủ trên thân Nam tê buốt tê tái da. Nam dùng hai ngón tay tìm trong túi quần gói Salem, hai lòng bàn tay khum khum che đấm lưng, đi u thu c gài lên môi. Nam ngửa mặt lên trời thì ngấm khói trần trần trong không trung quyện lên hơi sương ngút ngàn bay bay. Nam cảm thấy đi u cô đơn lấp lánh đang choàng vô cái khuya buốt lạnh, giá băng, im ngớt đi u ghé rún. Đám sương khuya trôi thành phố Đà Lạt trở tình càng hiu hắt hoang vu, khuya thăm thẳm, sắc bén ăn sâu vào lòng du khách, khuya lạnh lùng vây bọc nhàn nhàn chìm Nam trong đêm mê ngút ngàn phong thanh. Ngàn đóa xuân Cao Nguyên Lâm Viên vẫn không thể mờ đi với thời gian, tràn lan quyện rữ, trần ve nhàn nhàn ng tu ca hồn ng trở m d khúc đêm trăng qua cung đàn đấm say trần thế :

*Cố con nhớ dễ,
Tấu khúc bên tê.
Chiêu ngã bóng tà.
Tình ca nhớ quê.*

*

*Rung rinh ngấn lê.
Khúc đời dâu bể.
Trên mi ai thế?
Bên môi đê mê.*

*□

*Bao năm xa quê.
Bơ t sóng u mê.
Hồn ng xa thăm đấm.
Kết nối duyên thê.*

*□

*Khúc m`ng anh về...
Giọng c`i vui ghê!
Tít tít riu rít.
Trở n nghĩa phu thê...*

*□

*Sương rơi i cỏ mêm.
Áp u tình êm.*

Bóng trắng vờn mây.

Lời xa a nhứt thêm...

**
**

Duyên mình đã ve n.

Trên đời nh bình yên.

Hoàng Yến Nguyễn t cầm:

Tình chung êm đêm...

tìnhhoàihương

(*) Thơ Nhứt Tu n